

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **K. Č.**

zastoupený JUDr. Alešem Vídenským, advokátem
sídlem Sokolská třída 966/22, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**

sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

k žalobě ze dne 29. 5. 2017 proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/66337-923 o nepřiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2016, ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/66250-923 o povinnosti vrácení přelátku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 17 373 Kč za období leden 2015 až červen 2015 a ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/64569-923 o povinnosti vrácení přelátku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 41 823 Kč za období od července 2015 do června 2016

t a k t o:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **se určuje** částkou 4 719 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:**I.**

1. Žalobci byla uložena povinnost vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení za období leden 2015 až červen 2015 ve výši 17 373 Kč, dále za období červenec 2015 až červen 2016 ve výši 41 823 Kč a také mu nebyl přiznán příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2016, to vše z důvodu zániku nájemního poměru k bytu.
2. Žalobce podal u zdejšího soudu poslední den zákonné lhůty žalobu, z jejíhož obsahu nebyla seznatelná rozhodnutí, která napadá ani žalobní body. Přiložil však stejnopisy dvou rozhodnutí vydaných Ministerstvem práce a sociálních věcí ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/66337-923 o nepřiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2016 a č. j. MPSV-2017/66250-923 o povinnosti vrácení přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 17 373 Kč za období leden 2015 až červen 2015. Dále přiložil stejnopis svého odvolání adresovaný Úřadu práce České republiky, Krajské pobočce v Ostravě bez uvedení data (žalobce zásadně svá podání neopatřuje datem sepsání, pozn. soudu) proti rozhodnutím ze dne 20. 2. 2017, č. j. 189649/17/OT, ze dne 22. 2. 2017, č. j. 189703/17/OT a ze dne 22. 2. 2017, č. j. 189718/17/OT, které si osobně převzal dne 27. 2. 2017 a uvedená rozhodnutí přiložil.
3. Žalobce požádal o ustanovení advokáta a soud této žádosti vyhověl usnesením ze dne 15. 6. 2017, č. j. 20 Ad 20/2017-14. Ustanovený advokát žalobu doplnil. Nesprávnost napadeného rozhodnutí tkví v neúplném zjištění skutkového stavu a nesprávném právním posouzení. Co do neúplného zjištění skutkového stavu správní orgán se spokojil se sdělením pronajímatele bytu, Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava, o trvání nájemního vztahu k bytu č.X na ulici D. X, S. O., dle kterého žalobci nájem skončil 30. 11. 2014 doručením písemné výpovědi bez výpovědní lhůty v souladu s § 2291 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., přičemž žalobce předmětný byt nevrátil ani do 31. 12. 2014. Přitom u Okresního soudu v Ostravě probíhá řízení o vyklizení předmětného bytu, které dosud není skončeno. Správní orgán aniž by sám posoudil platnost či neplatnost výpovědi,

platnost či neplatnost trvání nájemního vztahu při vědomí, že mezi účastníky probíhá soukromoprávní spor o vyklizení - trvání nájemního poměru, rozhodl. Pokud se týká nesprávného právního posouzení, pak s odkazem na zákon č. 117/1995 Sb. není možné pojem vlastník nebo nájemce bytu vykládat restriktivně, ale s ohledem na jejich faktický obsah a mělo být přihlédnuto, že žalobce byt nevyklidil a nemá nedoplatek na nájemném ani službách. Přinejmenším mělo být správní řízení přerušeno do doby pravomocného rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 61C 25/2015. Dále, že s účinností od 1. 1. 2014 již pro nájem bytu není obligatorní písemná forma pod sankcí neplatnosti nájemní smlouvy. Jestliže dle sdělení Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava měl nájemní poměr skončit 3. 11. 2014 a žaloba o vyklizení byla podána u Okresního soudu v Ostravě až 29. 1. 2015, tak je možno také uvažovat tak, zda nevznikl nový nájemní poměr konkludentním jednáním, jestliže hradil nájemné a po tuto dobu jej z bytu nikdo nechtěl vyklidit. Navrhl zrušit obě napadená rozhodnutí a žalovanému vrátit k novému řízení.

4. Žalobce ve vztahu k rozhodnutí ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/66250-923 ve věci přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 17 373 Kč podal návrh na přiznání odkladného účinku. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 25. 7. 2017, č. j. 20 Ad 20/2017-37 návrhu vyhověl.
5. V průběhu řízení žalobce dne 21. 7. 2017 u zdejšího soudu podal podání označené jako „odstranění vad ve věci příspěvku na bydlení“, když uvedl, že brojí proti rozhodnutí doplnění podání žaloby Ministerstva práce a sociálních věcí a přikládá rozhodnutí ze dne 23. 3. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/66250-923 a rozhodnutí ze dne 23. 3. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/63020-923, č. j. MPSV-2017/64569-923 a obě uvedená rozhodnutí soudu předložil. Dále přiložil exekuční příkaz na srážky ze mzdy a z jiných příjmů vydaný Úřadem práce ČR, č. j. UPCR-OT 2017/76066-00880511 ze dne 28. 6. 2017 k vymození přeplatku na dávce státní sociální podpory – příspěvek na bydlení ve výši 41 823 Kč a ve výši 17 373 Kč včetně oznámení o provádění srážek z důchodu vydaných Českou správou sociálního zabezpečení dne 4. 7. 2017. Ve vztahu k nově předloženému rozhodnutí soud zkoumal, zda toto podání je nutno považovat za novou žalobu, neboť žalobce toto rozhodnutí v žalobě podané u zdejšího soudu dne 29. 5. 2017 neoznačil, stejnopis rozhodnutí soudu nepředložil a ani ustanovený advokát toto rozhodnutí v doplněné žalobě necitoval. Soud však s ohledem na jediný alespoň trochu naznačený žalobní bod v žalobě ze dne 29. 5. 2017, aby soud neuznal dluh asi celkem 60 000 Kč, vyhodnotil, že tato žaloba směřuje i proti tomuto rozhodnutí, neboť součet dlužných částek, tj. 17 373 Kč a 41 823 Kč činí označený dluh „asi celkem 60 000 Kč“. Protože všechna tři rozhodnutí žalovaného mají stejný základ v úvaze správních orgánů o skončení nájemního vztahu k bytu č. X na ulici D. X, S. O. ke dni 30. 11. 2014, soud proto nevyžadoval od ustanoveného advokáta další doplnění žaloby. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že si je vědom svého nadmíru vstřícného postupu vůči žalobci v dané věci.
6. Usnesením ze dne 31. 1. 2018, č. j. 20 Ad 20/2017-72 soud přiznal odkladný účinek žalobě i ve vztahu k rozhodnutí ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/64569-923.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 20. 7. 2017 popřel její oprávněnost a navrhl její zamítnutí, přičemž vyslovil souhlas s projednáním věci bez jednání.
8. Žalovaný napadeným **rozhodnutím ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/64569-923 (sp. zn. SZ/MPSV-2017/63020-923)** rozhodl o povinnosti vrátit přeplatek na příspěvku na bydlení ve výši 41 823 Kč za období červenec 2015 až červen 2016, protože dne 3. 11. 2014 zanikl nájemní poměr k bytu č. X na ul. D. X, S. O. **Rozhodnutím ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/66250-923 (sp. zn. SZ/MPSV-2017/63012-923)** byla žalobci uložena povinnost vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 17 373 Kč za období leden až červen 2015 z důvodu, že dne 3. 11. 2014 zanikl nájemní poměr k bytu č. X na ul. D. X, S. O. Dne 11.10.2016 si prvoinstanční orgán vyžádal potvrzení pronajímatele bytu, Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava (dále jen „ÚMOb Slezská Ostrava“), o trvání nájemního vztahu k výše uvedenému bytu. Dne 25.10.2016 prvoinstanční orgán obdržel od ÚMOb Slezská Ostrava sdělení, dle něhož byl odvolatel nájemcem daného bytu do 3.11.2014, kdy mu nájem skončil doručením písemné výpovědi bez výpovědní doby, v souladu s § 2291 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále jen „NOZ“). Dle tohoto ustanovení je nájemce povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce od skončení nájmu, byt odevzdat pronajímateli. Dle § 3074 odst. 1 NOZ se nájem bytu řídí tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti, i když ke vzniku nájmu došlo před tímto dnem. Z tohoto důvodu byla výpověď dle NOZ. Odvolatel předmětný byt nevrátil ani do 31.12.2014 na základě výzvy ÚMOb Slezská Ostrava, doručeno odvolateli dne 10.12.2014. ÚMOb Slezská Ostrava vůči odvolateli v lednu 2015 u Okresního soudu v Ostravě podal žalobu o vyklizení předmětného bytu. Soudní řízení dosud není skončeno. Prvoinstanční orgán na základě sdělení ÚMOb Slezská Ostrava dne 23.11.2016 zahájil z moci úřední správní řízení ve věci přeplatku ve výši 17 373 Kč. Příjemce dávky, který nesplnil některou jemu uloženou povinnost nebo přijal dávku nebo její část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jinak způsobil, že dávka byla vyplacena neprávem nebo v nesprávné výši, je povinen částky neprávem přijaté vrátit. Vzhledem k uvedenému prvoinstanční orgán postupoval v souladu s právními předpisy. Jelikož odvolateli byl nájemní poměr k bytu č. X na ul. D. X, S. O. ukončen ke dni 3.11.2014, jak je uvedeno výše, přestal být nájemce uvedeného bytu, tuto skutečnost však při podání žádosti o dávku neuvedl, dávku tak pobíral neoprávněně a zavinil vznik přeplatku na dávce za období leden 2015 – červen 2015 ve výši 17 373 Kč, který je odvolatel povinen vrátit. **Rozhodnutím ze dne 23. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/66337-923 (sp. zn. SZ/MPSV-2017/63024-923)** nebyl žalobci přiznán příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2016, rovněž z důvodu ukončení nájemního poměru k bytu č. X na ul. D. X, O. k 3.11.2014.
9. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 15. 7. 2015 žalobce podal žádost o příspěvek na bydlení ode dne 1. 7. 2015, přičemž uvedl, že je nájemcem bytu č. X na ulici D. X, v O. Dávka mu byla přiznána. Dne 29. 7. 2016 Statutární město Ostrava, Úřad městského obvodu Slezská Ostrava, odbor majetkové správy zaslal Úřadu práce ČR, Krajské pobočce v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava, sdělení k výzvě k součinnosti ze dne 26. 7. 2016,

že pan K. Č., nemá platnou smlouvu o nájmu bytu č. X v domě na adrese D. X, O.-S. O., ani jiného bytu a v současné době je veden u OS v Ostravě soudní spor na základě žaloby o vyklizení uvedeného bytu. Nejsou evidovány žádné dluhy, proto mu na jeho žádost Rada Městského obvodu Slezská Ostrava schválila novou smlouvu o nájmu bytu na dobu určitou, kterou však pan Č. nepodepsal. Nepodepsal ji ani na základě doporučení soudcem u jednání u OS v Ostravě. Dne 18. 11. 2016 tak bylo zahájeno řízení o přeplatku za období od ledna 2015 do června 2015 ve výši 17 373 Kč a za období od července 2015 do června 2016 ve výši 41 823 Kč. Dne 22. 2. 2017 bylo vydáno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava pod sp. zn. 23746-15-OT, č. j. 189703/17-OT. Založeny protokoly ze dnů 5. 12. 2016 a 24. 1. 2017 z nichž vyplývá, že žalobce žádal Radu městského obvodu Slezská Ostrava o prodloužení původní nájemní smlouvy, této nebylo vyhověno a o celé záležitosti bude rozhodovat soud, protože on nájemní smlouvu stále považuje za platnou.

10. Společné pro všechna tři napadená rozhodnutí je skutečnost, že žalobce dle správního orgánu přestal být nájemcem uvedeného bytu.
11. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nárok na příspěvek na bydlení **má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu**, jestliže
 - a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35,
 - b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficient 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.
12. Podle § 24 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. za vlastníka bytu se považuje i vlastník nemovitosti, ve které je byt, který vlastník užívá, pokud je v něm hlášen k trvalému pobytu. Za vlastníka bytu se považuje i manžel, který užívá byt na základě práva bydlení odvozeného od vlastnického práva druhého manžela, pokud nárok na příspěvek na bydlení neuplatňuje manžel jako vlastník bytu. Za nájemce bytu se považují oba manželé, mají-li k bytu společné nájemní právo. Za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu, doba od smrti nájemce služebního bytu nebo bytu zvláštního určení do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu a doba od trvalého opuštění služebního bytu nebo bytu zvláštního určení jeho nájemcem do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu.
13. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) nepřijatelná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např.

podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, pro které by musel rozhodnutí zrušit jako celek.

14. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když nepřisvědčil žádné z žalobních námitek žalobce, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí jako celku a vyžadoval vrácení věci k dalšímu řízení. K jednotlivým námitkám pak soud uvádí následující:
15. Z obsahu správního spisu vzal soud za prokázané, že správní orgán I. stupně vznesl dotaz dne 26. 7. 2016 na odbor majetkové zprávy Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava, ohledně vyúčtování služeb za rok 2015 na byt č. X na ulici D. X, v O. a současně požádal o potvrzení platnosti nájemní smlouvy pana Č. na uvedený byt. K této žádosti oslovený orgán sdělil, že pan Č. nemá platnou smlouvu o nájmu bytu č. X v domě na adrese D.X, O.-S. O., ani jiného bytu a v současné době je veden u OS v Ostravě soudní spor na základě žaloby o vyklizení uvedeného bytu. Dále, že nejsou evidovány žádné dluhy, proto mu na jeho žádost Rada Městského obvodu Slezská Ostrava schválila novou smlouvu o nájmu bytu na dobu určitou, kterou však pan Č. nepodepsal. Nepodepsal ji ani na základě doporučení soudcem u jednání u OS v Ostravě. Co se týče vyúčtování služeb za rok 2015, toto již proběhlo a panu Č. přeplatek z vyúčtování služeb ve výši 16 208 Kč za rok 2015 byl poukázán dne 17. 6. 2016. Ze zprávy odboru majetkové správy Statutárního města Ostravy Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava ze dne 25. 10. 2016 pro Úřad práce, kontaktní pracoviště Ostrava, že pan K. Č. byl nájemce předmětného bytu ode dne 1. 10. 2012 do 3. 11. 2014, kdy mu nájem skončil dojitím, resp. doručením písemné výpovědi bez výpovědní doby, v souladu s § 2291 odst. 1 a 2 nového občanského zákoníku. Jelikož v zákonem stanovené lhůtě, běžící od skončení nájmu, neodevzdal tj. nejpozději do dne 3. 12. 2014 předmětný byt, byla mu dne 10. 12. 2014 doručena výzva k vrácení předmětného bytu, a to nejpozději do 31. 12. 2014. Protože předmětný byt jmenovaný neodevzdal ani do tohoto termínu, byla v lednu 2015 podána u OS v Ostravě žaloba o vyklizení bytu, přičemž soudní řízení zatím není skončeno.
16. Z obsahu soudního spisu vedeného u OS v Ostravě sp. zn. 61 C 25/2015 soud zjistil, že nájemní smlouva na předmětný byt byla uzavřena na dobu neurčitou ode dne 1. 10. 2012 s nájemným ve výši 1 772 Kč měsíčně s tím, že pronajímatel má právo v průběhu roku, tj. každoročně v průběhu trvání nájmu, zvýšit sjednanou výši nájemného dle oficiálních údajů ČSÚ. Dne 3. 11. 2014 byla žalobci doručena výpověď z nájmu bytu dle ust. § 2291 odst. 1 a 2 OZ sepsaná dne 20. 10. 2014 z důvodu dluhu na nájemném a nákladech na služby spojené s užíváním předmětného bytu s tím, že je povinen jej vrátit nejpozději do 1 měsíce od skončení nájmu, tj. do 1 měsíce ode dne doručení této výpovědi. Dne 10. 12. 2014 byla žalobci doručena výzva na vrácení bytu s poučením, že nevrátí-li do uvedeného data, tj. do 31. 12. 2014 byt, bude vyklizení bytu vymáháno soudní cestou. OS v Ostravě rozhodl dne 19. 10. 2017, č. j. 61 C 25/2015-259 o žalobě na vyklizení bytu tak, že žalovanému (žalobci v tomto řízení, pozn. soudu) uložil vyklidit byt č. X o velikosti 1+1 s příslušenstvím v 2. podlaží domu č. p. X na ulici D. X, v katastrálním území Slezská Ostrava, do tří měsíců od právní moci rozsudku. Rozsudek byl v odvolacím řízení KS v Ostravě dne 14. 3. 2018, č. j. 11 Co 10/2018-318 potvrzen.

17. Rozhodující otázkou v souzené věci je existence nájemního vztahu žalobce k předmětnému bytu. Soud za nesporné považuje, že žalobci byla doručena výpověď z nájmu bytu dne 3. 11. 2014, žalobce se nedomáhal přezkoumání oprávněnosti výpovědi a lhůta k odevzdání bytu dle § 2291 odst. a 2 NOZ byla dána do jednoho měsíce od skončení nájmu, tedy do 3. 12. 2014. Vzhledem k tomu, že žalobce v uvedené lhůtě byt neodevzdal, byla mu dne 10. 12. 2014 doručena výzva k vrácení bytu, nejpozději do dne 31. 12. 2014. Žalobce nerespektoval ani tento termín, proto v lednu 2015 byla podána u okresního soudu žaloba o vyklizení předmětného bytu.
18. Soud nepřisvědčil žalobci, že správní orgán rozhodl na základě neúplného skutkového stavu věci, předčasně, nevyčkal-li rozhodnutí soudu ve věci vyklizení bytu. Dle soudu správní orgán měl věrohodnou informaci o skončení nájemního vztahu, kterou získal nikoliv od žalobce, který byl povinen dle ust. § 61 zákona č. 117/1995 Sb. ve lhůtě do 8 dnů od skončení nájemního vztahu toto Úřadu práce sdělit, nýbrž informaci získal při kontrole plnění podmínek nároku a výši příspěvku na péči dotazem na odbor majetkové správy Statutárního města Ostrava, Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava, coby pronajímatele bytu, ohledně vyúčtování služeb za rok 2015 na předmětný byt. Jestliže mu Statutární město Ostrava, Úřad městského obvodu Slezská Ostrava jako pronajímatel předmětného bytu sdělilo, že pan K. Č. nemá platnou smlouvu o nájmu na předmětný byt a byla podána žaloba na vyklizení uvedeného bytu u OS v Ostravě, měl dostatečný důkaz o skončení nájemního vztahu ke konci roku 2014 a podklady k vydání napadených rozhodnutí, když navíc žalobce sám při návštěvách na Úřadu práce uvedl, např. do protokolu dne 5. 12. 2016, že není dořešeno, zda nájemní poměr k bytu č. X na ulici D. X, O. byl ukončen, dle něj ukončen nebyl, a proto bude žádat Radu městského obvodu Slezská Ostrava o platnosti a prodloužení původní nájemní smlouvy, dne 24. 1. 2017 do protokolu uvedl, že jeho žádosti ohledně prodloužení nájemní smlouvy byla Radou města Sl. Ostravy zamítnuta. Obsahem soudního spisu 61C 25/2015 pak bylo zcela prokázáno, že žalobci byla uložena povinnost odevzdat byt do 31. 12. 2014 a setrvání v bytě po tomto datu již nebylo ošetřeno nájemní smlouvou a jeho užívání bylo bez jakéhokoliv právního důvodu.
19. Soud rovněž nepřisvědčil námitce ohledně nesprávného právního výkladu ustanovení § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře. Příspěvek na bydlení patří do systému dávek státní sociální podpory dle zákona č. 117/1995 Sb. Jedná se o dávku poskytovanou v závislosti na výši příjmu, tj. o dávku testovanou a záleží tedy na vůli zákonodárce, jak vymezí skupinu oprávněných osob z hlediska jejich sociálního statusu (např. dle výše příjmu, užívacího titulu k obývané nemovitosti). Judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 168/2015 ze dne 27. 8. 2015 v této souvislosti zdůraznila, že rozsah státní sociální podpory a vymezení okruhu osob, které mohou při splnění zákonných podmínek z podpory státu benefitovat, je tak především záležitostí sociální politiky státu, tedy prioritně moci zákonodárné, nikoli moci soudní. Je zásadně na politicky zformulované vůli zákonodárce, jakým způsobem stanoví rozsah a vymezí podmínky státní sociální podpory. Žalobci byla výpověď z nájmu bytu dle ust. § 2291 odst. 1 a 2 NOZ doručena dne 3. 11. 2014. Žalobce tak byl povinen nejpozději do

jednoho měsíce od skončení nájmu bytu odevzdat, tj. do 3. 12. 2014. Poněvadž tak neučinil, byla mu zaslána výzva na vrácení bytu (doručena dne 10. 12. 2014) nejpozději do 31. 12. 2014. Žalobci byla uložena povinnost vrátit přeplatek na příspěvku na bydlení až od ledna 2015 a dále, tzn. že žalobci byl příspěvek zachován i po skončení nájmu dne 3. 11. 2014 až do konce roku 2014. V dané věci tak dle soudu nelze extenzivně vykládat ust. § 24 odst. 2 větu třetí zákona o státní sociální podpoře ve smyslu analogie i pro případ žalobce, jestliže tento nebyl členem bytového družstva ani nájemcem služebního bytu či bytu zvláštního určení. Kdyby zákonodárce měl v úmyslu v obecné rovině zakotvit nárok na příspěvek na bydlení do uplynutí lhůty k vyklizení bytu, pak by v daném ustanovení nevyjmenovával zvláštní nájemní vztahy.

20. Soud přisvědčil žalovanému, že žalobci vznikl přeplatek na dávce příspěvek na bydlení za měsíce leden 2015 až červen 2016 ve vyčíslených částkách, které jsou v rozhodnutích přesně konkretizovány a současně přisvědčil správnímu orgánu i v zamítnutí žádosti o předmětnou dávku s nárokem od 1. 10. 2016, a to vše z důvodu, že žalobce nebyl nájemcem bytu č. X na ulici D. X, v O.
21. Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žaloba byla zamítnuta podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 a 2 tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť úspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.
23. Ustanovený advokát účtoval odměnu za tři úkony právní služby, převzetí a příprava zastoupení, písemné podání – doplnění žaloby a zastoupení u ústního jednání dne 16. 5. 2017. Advokátovi byla přiznána odměna za tři požadované úkony, avšak v nižší částce než advokát účtoval s odvoláním na ust. § 9 odst. 2, § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Za tři úkony á 1 000 Kč tak náleží 3 000 Kč, plus třikrát paušální částku á 300 Kč jako náhrada hotových výdajů a plus DPH ve výši 819 Kč (21% z částky 3 900 Kč). Celkem tak odměna činí 4 719 Kč. Tato částka bude advokátovi vyplacena jak uvedeno ve výroku třetím tohoto rozsudku. Hotové výdaje ustanovenému advokátovi platí stát dle ust. § 35 odst. 9 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16. května 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně